

Arrest

**nr. 144 564 van 30 april 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. KEULEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 5 oktober 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 14 december 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 12 mei 2014.

1.3. Op 10 oktober 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn en afkomstig te zijn uit het vluchtelingenkamp Nahr Al-Bared in Libanon. Na de verwoesting van het vluchtelingenkamp Nahr Al-Bared verhuisde u naar het A-Bedawi vluchtelingenkamp. U bent als Palestijn bij UNRWA geregistreerd. Uw vader zou lid zijn geweest van de organisatie 'Al-Majlis Al-Tahwri' tot 2003. In 2003 zou uw vader geprobeerd hebben om zijn lidmaatschap en activiteiten voor deze organisatie stop te zetten daar hij het niet meer eens was met de werkwijze van deze organisatie. Dit zou hem echter zijn geweigerd. Hij zou van 2003 tot 2005 gevangen zijn gezet. Uw familie zou niet hebben geweten dat hij in de gevangenis zat. In 2005 zou hij naar huis zijn teruggekeerd, hij had cadeautjes bij, alsof hij een lange reis had gemaakt. Na zijn terugkomst zou u hebben ontdekt dat uw vader littekens van folteringen had en aan verschillende ziektes leed. Uiteindelijk zou uw vader jullie hebben verteld dat hij gevangen werd genomen en zou hij hebben uitgelegd wat er met hem was gebeurd tijdens zijn detentie. Hij zou jullie eveneens de namen hebben gegeven van de personen die hem zouden hebben gefolterd. Een jaar na de vrijlating van uw vader, zou hij gestorven zijn. Nadat u het vluchtelingenkamp Nahr Al-Bared had verlaten, zouden u en uw oom H.(...) de zaak van uw vader vanuit het Al-Bedawi vluchtelingenkamp verder hebben proberen uit te spitten. Uiteindelijk zouden jullie de zaak hebben voorgelegd aan het Fatah leiderschap van het kamp, meerbepaald A.(...) J.(...) F.(...). Fatah zou hebben gesproken met 'Al Majlis al-Tahwri', maar laatstgenoemde weigerde om mensen uit te leveren en Fatah wou zich eveneens niet mengen aangezien uw vader lid was geweest van de partij en het aldus om interne zaken ging. U en uw oom zouden de zaak echter niet hebben laten rusten. Omdat jullie dit onderzoek wilden verder zetten, zou er binnen het kamp een beslissing zijn gekomen om jullie uit te schakelen onder de naam van Hamas. Een week voor uw vertrek uit Libanon zou uw huis zijn aangevallen. Uw oom H.(...) zou in zijn been zijn geschoten. U zou het huis zijn kunnen ontvluchten. U besloot op dat moment om Libanon te verlaten. Op 27 september 2010 stak u op illegale wijze de grens met Syrië over. Vervolgens werd u naar de Turkse grens gebracht, die u eveneens illegaal overstak. Vanuit Turkije zou u via een onduidelijke reisroute binnen een vrachtwagen naar België zijn gekomen. Op 5 oktober 2010 kwam u aan in België. Op 5 oktober 2010 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende stukken voor: uw identiteitskaart, uw geboorteakte, een kopie van uw UNRWA-registratie, een kopie van de identiteitskaart van uw oom H.(...), een medisch attest van de dokter nav. de schietpartij, twee attesten van 'Fatah' en foto's van betogingen waarop u te zien bent.

B. Motivering

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet refereert, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Deze uitsluiting geldt evenwel niet wanneer de bijstand of bescherming van de UNRWA om welke reden dan ook is beëindigd. Indien de bijstand heeft opgehouden te bestaan, dient de betrokkene van rechtswege als vluchteling te worden erkend, tenzij hij om de redenen vermeld in artikel 1E en 1F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden uitgesloten. De bijstand heeft opgehouden te bestaan wanneer het orgaan dat de bijstand levert opgeheven wordt, of wanneer het voor de UNRWA onmogelijk is zijn opdracht te vervullen, of wanneer vast komt te staan dat het vertrek van een persoon uit het mandaatgebied van de UNRWA zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil waardoor hij verhinderd wordt de door de UNRWA verleende bijstand te genieten. Dit is het geval indien de asielzoeker zich persoonlijk in een situatie van ernstige onveiligheid bevond en het voor de UNRWA onmogelijk was hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee dat orgaan of die instelling belast is (Hof van Justitie 19 december 2012, C-364/11, El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal, § § 58, 61, 65 en 81).

Uit uw verklaringen blijkt dat u als Palestijn een verblijfsrecht had in Libanon en er de bijstand van de UNRWA verkreeg (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Rekening houden met artikel 1D van het Verdrag van Genève van 1951, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, dient onderzocht te worden of uw vertrek uit uw land van gewoonlijk verblijf zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil die u ertoe gedwongen hebben het gebied waarin het UNRWA werkzaam is, te verlaten.

Naar het oordeel van het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat aan de door u aangehaalde problemen die u ertoe zouden hebben aangezet het mandaatgebied te verlaten, geen geloof kan worden gehecht om onderstaande redenen.

De aanleiding van uw vlucht uit Libanon zou erin hebben bestaan dat u de folteringspraktijken van 'Al-Majlis Al-Tahwri' aan de kaak wou stellen, de zaak van uw vader wou uitspitten en als voorbeeld stellen door zijn folteraars te laten vervolgen. De organisatie zou u hierom hebben geviseerd.

Dient echter te worden opgemerkt dat u geenszins duidelijkheid kunt verschaffen over de rol van uw vader binnen de organisatie 'Al-Majlis Al-Tahwri', wat toch het beginpunt van uw relaas is. U wijt dit aan

het feit dat 'Al-Majlis Al-Tahwri' een zeer geheime organisatie zou zijn (CGVS, pg.7) en uw vader bijgevolg nooit iets heeft verteld over zijn werkzaamheden binnen deze organisatie. Het is echter merkwaardig dat uw vader wel over de folteringën zou hebben verteld die hij zou hebben geleden, zelfs zou gezegd hebben wie hem zou hebben gefolterd zonder enige verklaring te geven over zijn eigen aandeel in deze organisatie en de preciese redenen waarom hij in ongenade was gevallen. Nog merkwaardiger is het feit dat u hem hierover nooit zou hebben bevroegd, ondanks dat deze organisatie de dood van uw vader zou hebben bewerkstelligd. Er mag toch in alle redelijkheid worden aangenomen dat, eens uw vader zou hebben toegelicht dat hij bijna twee jaar lang was gevangen gezet en gefolterd, jullie binnen de familie toch spontaan vragen moeten hebben gesteld rond zijn politiek engagement en de reden voor zijn arrestatie. Dat hier op geen manier zou zijn naar gevraagd kan, gezien de door u geschetste omstandigheden, echt niet worden geloofd.

U heeft bijgevolg geen enkele notie van de functie of activiteiten van uw vader binnen de partij. U heeft verder evenmin enige informatie over 'Al-Majlis Al-Tahwri' zelf. U weet enkel dat het een 'geheimzinnig soort van veiligheidsraad' was (CGVS, pg.10) en een afscheuring van Fatah (CGVS, pg.10), maar dit is bitter weinig, gelet op uw verklaring dat uw vader actief was voor deze organisatie. Te meer u stelt dat het uw bedoeling was de (mal)praktijken van deze organisatie aan de kaak te stellen en de folteraars van uw vader te laten vervolgen. Dat uw kennis over deze organisatie of wat u over de organisatie te weten bent gekomen dan uiterst miniem is, kan dan ook moeilijk worden begrepen. Er kan immers worden gesteld dat, indien u de werkwijze van deze organisatie werkelijk aan de kaak wou stellen, u op zijn minst actief op zoek ging naar meer informatie hierover. Uw verklaring hiervoor is dat u niet durfde te vragen naar deze organisatie, daar u wist dat deze gevaarlijk was (CGVS, pg.10). Dient dan ook logischerwijze de vraag te worden gesteld waarom u niet durfde rond te vragen naar deze organisatie, maar u het wel aandurfde om deze publiekelijk aan de kaak te stellen. Het ene staat duidelijk haaks op het andere.

Daarenboven, ondanks het gegeven dat uw vader de namen van zijn folteraars bekend zou hebben gemaakt, zou u niet weten welke functie deze mannen hadden binnen de organisatie. Dat u hierover niet meer zou hebben gevraagd aan uw vader, uw bron bij uitstek, valt opnieuw niet te begrijpen. Zoals reeds eerder aangestipt mag worden verwacht dat, indien uw vader over zijn langdurige detentie zou hebben verteld, u van naaldje tot draadje zou proberen te weten te komen waarom dit gebeurde, door wiens toedoen dit gebeurde, waar dit gebeurde, welke de activiteiten waren van deze organisatie en van uw vader, etc. Dat u aan al deze feiten gewoonweg voorbij zou zijn gegaan, terwijl u tegelijkertijd wel actie wou ondernemen tegen de organisatie, kan niet als aannemelijk worden beschouwd. U zou zelfs niet hebben gevraagd waar uw vader gedurende twee jaar gevangen zou hebben gezeten (CGVS, pg. 8). Dat u, gezien de zwaarwegende feiten die uw vader zouden zijn overkomen, niet meer zou hebben aangedrongen om de ware toedracht van zijn problemen te weten te komen, doet vele vragen rijzen omtrent de waarachtigheid van uw relaas.

Opmerkelijk is het gegeven dat u zonder enige informatie - behalve dan het feit dat uw vader twee jaar werd vastgehouden en gefolterd - in het bezit, toch naar de 'Fatah' zou zijn gegaan om een zaak aan te spannen tegen 'Al-Majlis Al-Tahwri'. Maar nog opmerkelijker is de vaststelling dat u, nadat 'Fatah' het besluit had genomen om zich niet in deze zaak te mengen, toch besloot om de activiteiten en praktijken van 'Al-Majlis Al-Tahwri' publiekelijk aan de kaak te stellen door het organiseren van een betoging in het vluchtelingenkamp (CGVS, pg.10). Dit staat in schril contrast met het feit dat u geen informatie over deze organisatie durfde in te zamelen daar deze organisatie als 'gevaarlijk' stond aangeschreven. Het organiseren van een openlijke betoging achtte u blijkbaar niet gevaarlijk. Opnieuw kan worden verwacht dat u eerst meer moeite zou ondernemen om de ware toedracht van de feiten te weten te komen - waartoe u wel degelijk de middelen had - alvorens een zaak aan te spannen en publiekelijk beschuldigingen te uiten. Daarenboven verklaarde u dat er iedere dag betogingen werden georganiseerd waarin men betere leefomstandigheden in het kamp eiste (CGVS, pg.11). Het valt dan ook niet uit te sluiten dat de foto's waarin u te zien bent werden genomen tijdens één van deze demonstraties. Alleszins, uit de door u neergelegde foto's (waarop enkel de slogans "please respect my rights as human" en "yes for immigration to..." zichtbaar zijn) kan niet worden afgeleid dat u een openlijk offensief tegen 'Al-Majlis Al-Tahwri' bent aangegaan.

U geeft verder aan dat vooral u en uw oom H.(...) zich zouden hebben ingezet voor deze zaak (CGVS, pg. 9). Uw oom zou diegene zijn geweest die naar het volkscomité zou zijn gestapt (CGVS, pg.10) en vervolgens mee zou zijn gegaan om de zaak aan te kaarten bij de verantwoordelijke van 'Fatah', die hij persoonlijk zou kennen (CGVS, pg.9). Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat uw oom tot aan zijn overlijden - veroorzaakt door een ziekte - tot ongeveer twee maanden voor uw gehoor op het CGVS in het Al-Bedawi kamp is kunnen blijven en niet zou zijn lastiggevallen (CGVS, pg.12). Er zouden zich na de feiten die zich in september 2010 zouden hebben voorgedaan tot op heden - nl. drie en een half jaar later - geen nieuwe feiten meer hebben voorgedaan (CGVS, pg.12). Dat uw oom tot zijn overlijden in het kamp kon blijven, anders dan u, relativeren op zijn minst de ernst van uw verklaarde vrees.

Bovengenoemde observaties maken dat u er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag en dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt door de Libanese autoriteiten of door een andere derde partij in het kamp te worden vervolgd en/of geïdentificeerd.

De door u voorgelegde documenten kunnen deze appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw identiteitskaart, geboortebewijs, kopie van uw UNRWA-registratie en een kopie van de identiteitskaart van uw oom Hassan bevestigen uw origine en identiteit. Wat de twee attesten van 'Fatah' betreft en het medisch rapport (voor vertaling zie CGVS, pg. 13) kan worden gesteld dat aan de authenticiteit van deze documenten enkel geloof kan worden gehecht indien deze gepaard gaan met geloofwaardige en overtuigende verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien geven deze documenten geen enkel begin van bewijs betreffende de problemen die u zou hebben gekend. Daarenboven blijkt dat op het document van 'Fatah' uit het Nahr Al-Bared kamp geen naam van een auteur, handtekening of datum staat. Wat het document van het Al-Bedawi kamp betreft, dient te worden opgemerkt dat er geen datum staat vermeld, wel de naam van de auteur maar zonder dat er staat vermeld wat de functie/rang/rol van deze persoon is. Het is daarenboven ook opmerkelijk dat 'Fatah' in laatst vermeld stuk zelf zou attesteren dat zij niet in staat zijn u te beschermen en hiermee hun eigen zwakke positie via een officieel document zouden toegeven. Wat het medisch attest van uw oom betreft, stelt dit dat hij op 6 januari 2011 door een kogel werd geraakt in de dij, maar geeft dit verder geen informatie betreffende de omstandigheden die hieraan ten grondslag lagen.

Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd), dat de UNRWA heden nog steeds bijstand levert in Libanon, en dat de UNRWA een strategisch plan heeft uitgewerkt om de impact van het Syrisch conflict, meer bepaald de instroom aan Palestijnse vluchtelingen die het Syrisch conflict ontvluchten, in de buurlanden te kunnen opvangen. Voor Libanon omvat dit plan onder meer humanitaire bijstand op het vlak van gezondheidszorg, onderwijs, psychosociale steun, bescherming, emergency cash voor voedsel en huur, materiële bijstand. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat de UNRWA heden nog steeds bijstand levert aan de Palestijnse vluchtelingen in Libanon, en derhalve nog steeds in staat is om haar opdracht waarmee het belast is uit te voeren.

Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u Libanon verlaten heeft om redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil waardoor u verhinderd werd de door het UNRWA verleende bijstand te genieten. U heeft immers niet aangetoond dat de bijstand of de bescherming van de UNRWA heeft opgehouden te bestaan, noch heeft u aangetoond dat u bij terugkeer naar het kamp waar u verbleef, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen. Conform artikel 1D van de Vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet dient u bijgevolg uitgesloten te worden van de vluchtelingenstatus.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) blijkt dat de Libanese overheid reisdocumenten uitreikt aan Palestijnen die bij de UNRWA en bij DAPR (Department of Palestinian Refugee Affairs) geregistreerd zijn. Daarenboven blijkt uit de verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen dat bij UNRWA-geregistreerde vluchtelingen zonder problemen kunnen terugkeren en dat zij recht hebben op een reisdocument dat 3 tot 5 jaar geldig is. Verder blijkt dat de Libanese ambassade in Brussel hieraan, los van een zekere administratieve inertie, zijn medewerking verleent. Alhoewel de procedure weliswaar enige tijd in beslag kan nemen, worden er immers geen noemenswaardige problemen ondervonden bij het bekomen van de vereiste reisdocumenten. Deze procedure neemt overigens niet meer tijd in beslag voor Palestijnen dan voor Libanese burgers. De Syrische vluchtelingencrisis en de restricties waaraan Palestijnse vluchtelingen uit Syrië worden onderworpen voor binnenkomst en verblijf op Libanees grondgebied heeft geen invloed op de procedures of toegang tot het grondgebied voor de in Libanon geregistreerde Palestijnen. Er zijn geen aanwijzingen dat de houding van de Libanese autoriteiten ten overstaan van de in Libanon geregistreerde Palestijnen die vanuit Europa wensen terug te keren naar Libanon, gewijzigd is.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat u over een UNRWA-registratiekaart beschikt, alsook over een Palestijnse identiteitskaart. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar het mandaatgebied van de UNRWA.

Voorts erkent het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in het vluchtelingenkamp Al-Bedawi erbarmelijk kunnen zijn, doch benadrukt dat niet elke persoon woonachtig in de vluchtelingenkampen te Libanon in precaire omstandigheden leeft. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in de vluchtelingenkampen te Libanon, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer na uw land van gewoonlijk verblijf een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet loopt. Uit uw eigen verklaringen blijkt dat evenwel dat uw individuele situatie behoorlijk is.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit problemen heeft gekend met de Libanese autoriteiten (CGVS, pg.14). In casu blijkt voorts dat u school heeft gelopen, tot het vierde middelbaar (CGVS, pg.6). U verklaart dat u op socio-economisch niet meer werd onderhouden door UNRWA - enkel medische noden werden door UNRWA gedekt - aangezien u de volwassen leeftijd had bereikt, maar u stelt tegelijkertijd wel dat u desondanks in uw onderhoud kon voorzien tot 2007 aangezien u werk had (CGVS, pg.3). Toen u naar het Al-Bedawi kamp verhuisde, zou u onderdak hebben gevonden bij uw zus, wiens echtgenoot volgens u als eigenaar van een meubelwinkel niet slecht verdiend (CGVS, pg.3). Uw twee broers wonende in Beirut werken respectievelijk in een bakkerij en de andere in de bouwsector. Uw broer wonende in Nahr Al-Bared bezit zijn eigen huis en werkt in een firma voor elektrische apparaten in Tripoli (CGVS, pg.4). U beschikt aldus over de familiale omkadering om in het kamp onderdak te hebben en in uw levensonderhoud te voorzien. Bovendien beschikte uw familie (in casu uw zus en schoonbroer) wel over de nodige fondsen om uw reis naar België te bekostigen. Deze reis bedroeg 5.000 dollar, een aanzienlijk bedrag naar Libanese normen (CGVS, pg.5).

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in dit vluchtelingenkamp van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Libanon, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar het kamp waar u verbleef, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, sub a en b van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielaanvraag, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw asielaanvraag de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon - De actuele veiligheidssituatie - dd. 25 april 2014) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De gevolgen van Hezbollah's betrokkenheid van in de Syrische burgeroorlog lieten zich snel voelen in Libanon. Het geweld dat Libanon heden kenmerkt, neemt er de vorm aan van autobommen, politiek moorden en grensgeweld en is hoofdzakelijk geconcentreerd in de gevestigde frontlinies in Tripoli, de grensstreek met Syrië en de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er sinds het uitbreken van het Syrisch conflict in oktober 2012 20 terreuraanslagen gepleegd zijn in Libanon. Het gros van deze aanslagen is toe te schrijven aan soennitische extremistische groeperingen die Hezbollah of haar sjiiitische achterban als doelwit hebben. Hierbij worden vooral de zuidelijke buitenwijken van Beirut gevisieerd. Soennitische extremistische groeperingen richten hun pijlen voorts in toenemende mate op het leger in de regio's Tripoli, Bekaa en Akkar. Bij dit soort aanvallen op militaire doelwitten vallen evenwel weinig burgerslachtoffers. In de grensregio met Syrië concentreert het geweld zich hoofdzakelijk in de Bekaa-vallei (Hermel, Aarsal, Baalbek) en Akkar. Syrische rebellengroepen voeren er raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. Ook bij het toenemend sektarisch geweld in de grensregio's vallen de slachtoffers vooral onder de strijdende partijen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er in de stad Tripoli gewelddadige confrontaties plaatsvinden tussen soennitische milities uit de wijk Bab al-Tabbaneh en de Alawitische strijders uit de wijk Jabal Mohsen. Omdat het geweld plaatsvindt in dichtbevolkte woonwijken vallen er ook burgerslachtoffers te betreuren. Sinds april 2014 is er in de stad evenwel een staakt-het-vuren van kracht dat voorlopig standhoudt. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is stabiel. Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Libanon actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, onderneemt verzoeker een poging om de verschillende weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

In een eerste onderdeel laat verzoeker gelden als volgt: “Verzoeker heeft tijdens het interview duidelijk laten weten dat zijn vader nooit informatie heeft gegeven in verband met zijn functie in de organisatie. Geen enkel lid van deze geheimzinnige organisatie zal zijn functie meedelen aan de leden van de familie.

Zelfs indien verzoeker het had gevraagd, zou hij nooit een antwoord hierop krijgen.

Zo heeft de vader van verzoeker ook kunnen verzwijgen dat hij in de gevangenis heeft gezeten gedurende 2 jaren.

Het is pas na zijn vrijlating in 2005 dat verzoeker en zijn oom dat te weten zijn gekomen.

Toen de vader actief was in deze organisatie was verzoeker nog jong en wist niets over deze activiteiten.

In 2003 wenste de vader van verzoeker uit deze organisatie te stappen.

De oom van verzoeker was een oude man en had veel kennissen binnen de Fatah-organisatie. Hij hielp verzoeker in zijn onderzoek naar de personen die zijn vader hadden gefolterd.

Fatah zou als tussenpersoon optreden in het onderzoek. De bedoeling van verzoeker en zijn oom was om Fatah opdracht te geven deze mensen op te sporen.

Fatah was de enige verantwoordelijke partij voor Palestijnse Vluchtelingen, ook voor bescherming van vluchtelingen binnen de kamp.

Fatah wilde de personen die de vader van verzoeker hadden gefolterd, niet uitleveren.

De Fatah-beweging maande verzoeker en zijn oom H.(...) aan te zwijgen.

Verwerende partij stelt dat het betogen tegen deze organisatie nog gevaarlijker is en dat verzoeker dat wel durft, maar niet durft rond te vragen naar de organisatie.

Verzoeker en zijn oom zijn gaan betogen als individu, maar niet als leden van een organisatie met een bepaalde politieke overtuiging. A.(...), de broer van verzoeker is niet mee gaan betogen.

De betoging gebeurde niet enkel omwille van de folteringen op de vader van verzoeker, maar ook omwille van het feit dat ook andere mensen werden gefolterd.

Verzoeker heeft stukken bijgebracht van de betoging. (foto's, e.d....)

Verzoeker en zijn oom wensten dat deze folteringen zouden stoppen. De betogers eisten een beter leven. Eveneens brengt verzoeker documenten bij waaruit blijkt dat hij gezocht wordt door deze geheimzinnige organisatie en dat Fatah geen bescherming kan bieden aan verzoeker.

Bovendien gebeuren er veel criminele activiteiten binnen de kamp.

Op 20/09/2010 is er een inval geweest in de woning van verzoeker. Zijn oom kreeg op 6 januari 2011 een kogel in zijn dij.

Hieruit blijkt ook dat verzoeker niet veilig is in het vluchtelingenkamp als hij terugkeert.

Er is eveneens een besluit genomen dat het verboden is voor verzoeker om de kamp te betreden.

Dit besluit zou zijn genomen door een instelling van één van de departementen.”

In een tweede onderdeel laat verzoeker gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing niet vermeldt waarop zij zich steunt om te stellen dat uit de verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen blijkt dat bij UNWRA geregistreerde vluchtelingen zonder problemen kunnen terugkeren en dat zij recht hebben op een reisdocument dat 3 tot 5 jaar geldig is.

In een derde en laatste onderdeel voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt op informatie inzake de actuele veiligheidssituatie van 25 april 2014, terwijl de bestreden beslissing is genomen op 10 oktober 2014, ruim 5 maanden later. Sindsdien is de situatie in Libanon volgens verzoeker dermate gewijzigd dat er geen sprake kan zijn van een "veilige situatie". Verzoeker vervolgt dat de situatie in de vluchtelingenkampen snel kan verslechteren en dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon. Verzoeker brengt informatie bij inzake de actuele veiligheidssituatie in de maand oktober. De laatste maanden zouden verschillende aanslagen met bomauto's hebben plaatsgevonden in Libanon, Beiroet, Tripoli en Hermel. Het Commissariaat-generaal spreekt over een staakt-het-vuren sinds april 2014, doch dit verhindert niet dat gewapende incidenten doorgaan in 2014, aldus verzoeker, die erop wijst dat op 25 oktober 2014 in het stadscentrum van Tripoli en omstreken zware confrontaties plaatsvonden tussen het Libanese leger en milities die aanleunen bij ISIS en Al Nusra, waarbij méér dan 40 dodelijke slachtoffers vielen. Binnenin het vluchtelingkamp biedt UNRWA geen persoonlijke bescherming, enkel humanitaire hulp (voedselpakketten, gezondheidszorg,...). Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal geen zorgvuldig onderzoek te hebben gedaan naar de actuele situatie in Libanon, meer bepaald Tripoli en omstreken. Verzoeker stelt dat het daar niet veilig is indien hij dient terug te keren en hij wijst erop dat hij in geval van terugkeer geen beroep kan doen op bijstand van UNRWA, tenzij humanitaire hulp.

Verzoeker besluit dat zijn leven in gevaar zal komen indien hij zal terugkeren naar zijn land van herkomst en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aldus volledig ten onrechte stelt dat in zijn hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoeker het reisadvies Libanon van 28 oktober 2014.

2.2.2. Als bijlage aan de verweernota worden volgende documenten gevoegd: het document "Syria Regional Crisis Response januari-december 2014, mid-year review" van UNRWA.

Op 27 februari 2015 laat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met nieuwe elementen geworden. Het betreft een rapport van de Danish Immigration Service's fact finding mission to Beirut, Lebanon getiteld "Stateless Palestinian Refugees in Lebanon – Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process" van oktober 2014.

Op 3 maart 2015 laat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met nieuwe elementen geworden. Het betreft de COI Focus "Libanon: De veiligheidssituatie in Libanon" van 7 november 2014.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker uitgesloten van de vluchtelingenstatus en wordt hem de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde problemen die hem ertoe zouden hebben aangezet het mandaatgebied van UNRWA te verlaten en de door hem voorgelegde documenten deze appreciatie niet in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht, (ii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de UNRWA heden nog steeds bijstand levert aan de Palestijnse vluchtelingen in Libanon, dat de UNRWA een strategisch plan heeft uitgewerkt om de impact van het Syrisch conflict, meer bepaald de instroom aan Palestijnse vluchtelingen die het Syrisch conflict ontvluchten, in de buurlanden te kunnen opvangen en dat de UNRWA derhalve nog steeds in staat is om haar opdracht waarmee het belast is uit te voeren, (iii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Libanese overheid reisdocumenten uitreikt aan Palestijnen die bij de UNRWA en bij DAPR geregistreerd zijn, dat bij UNRWA-geregistreerde vluchtelingen zonder problemen kunnen terugkeren en dat zij recht hebben op een reisdocument dat 3 tot 5 jaar geldig is en dat de Libanese ambassade in Brussel hieraan zijn medewerking verleent, en dat de Syrische vluchtelingencrisis en de restricties waaraan Palestijnse vluchtelingen uit Syrië worden onderworpen voor binnenkomst en verblijf op Libanees grondgebied geen invloed hebben op de procedures of toegang tot het grondgebied voor de in Libanon geregistreerde Palestijnen, (iv) nergens uit zijn verklaringen kan worden afgeleid dat er in zijn hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat hij zijn land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten en hij voorts geen concrete elementen aanbracht waaruit zou kunnen blijken dat de algemene situatie in het vluchtelingenkamp van dien aard is dat hij in geval van terugkeer naar Libanon persoonlijk een bijzonder

risico op een onmenselijke en vernederende behandeling loopt zodat niet kan worden aangenomen dat hij in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen indien hij zouden terugkeren naar het kamp waar hij verbleef en (v) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie blijkt dat er in Libanon actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 10 oktober 2014 (CG nr. 1019822), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

Wanneer deze bescherming of bijstand om welke reden ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”

2.5. Artikel 12, eerste lid, a) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) sluit een derdelander uit van de vluchtelingenstatus wanneer *“hij onder artikel 1 D van het Verdrag van Genève valt, dat betrekking heeft op het genieten van bescherming of bijstand van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen. Is die bescherming of bijstand om welke reden ook opgehouden zonder dat de positie van de betrokkene definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de algemene vergadering van de Verenigde Naties, dan heeft de betrokkene op grond van dit feit recht op de voorzieningen uit hoofde van deze richtlijn”*.

2.6. Artikel 55/2 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève.

Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”

2.7. Het feit dat verzoeker voor zijn vertrek uit zijn land van gewoonlijk verblijf de bijstand van de UNRWA genoot wordt in de bestreden beslissing niet betwist en blijkt ook uit de stukken van het

administratief dossier. Hieruit blijkt dat de uitsluitingsgrond uit het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag in elk geval op verzoeker van toepassing was.

2.8. De hamvraag is of de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag thans ook nog op verzoeker van toepassing is. De Raad wijst hierbij op recente rechtspraak van het Europese Hof van Justitie waarin naar aanleiding van een nieuwe prejudiciële vraag over artikel 12, lid 1, sub a) van de Kwalificatierichtlijn uitdrukkelijk gesteld wordt dat het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag niet aldus kan worden uitgelegd dat het loutere feit dat de betrokkene zich bevindt buiten het gebied waarin de UNRWA werkzaam is of dit gebied vrijwillig verlaat, volstaat om de in die bepaling neergelegde uitsluiting van de vluchtelingenstatus te beëindigen (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 49). Hieruit kan dus worden besloten dat de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag, ook al heeft hij het mandaatgebied van de UNRWA verlaten, thans ook nog op verzoeker van toepassing is.

2.9. Anderzijds dient in beginsel voor asielzoekers die afkomstig zijn uit dergelijk mandaatgebied geen bijkomende beoordeling te worden gemaakt in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Dit standpunt wordt door het Europese Hof van Justitie bevestigd waar het stelt dat in de eerste plaats op basis van een individuele beoordeling moet worden nagegaan of het vertrek van de betrokken persoon uit het mandaatgebied zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil waardoor hij verhinderd wordt de door het UNRWA verleende bijstand te genieten (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 61). Dit is het geval, zo vervolgt het Hof in zijn arrest, indien de asielzoeker zich persoonlijk in een situatie van ernstige onveiligheid bevond en het voor het betrokken orgaan of de betrokken instelling onmogelijk was hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee dat orgaan of die instelling belast is (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 65). Indien deze situatie zich voordoet, dient de betrokkene van rechtswege als vluchteling te worden erkend, tenzij hij om de redenen vermeld in artikel 1, E en 1, F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden uitgesloten (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 81).

2.10. *In casu* wordt vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij zich op het ogenblik van zijn vertrek uit Libanon in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid bevond waardoor hij omwille van redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil verhinderd werd om de door de UNRWA verleende bijstand te genieten en die hem ertoe zou hebben aangezet het mandaatgebied van UNRWA te verlaten. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan zijn beweringen dat hij de folteringspraktijken van 'Al-Majlis Al-Tahwri' aan de kaak wilde stellen, dat hij de zaak van zijn vader wilde uitspitten en als voorbeeld stellen door zijn folteraars te laten vervolgen en dat de organisatie hem hierom zou hebben geïsoleerd.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden oordeelt als volgt: "(...) *Dient echter te worden opgemerkt dat u geenszins duidelijkheid kunt verschaffen over de rol van uw vader binnen de organisatie 'Al-Majlis Al-Tahwri', wat toch het beginpunt van uw relaas is. U wijt dit aan het feit dat 'Al-Majlis Al-Tahwri' een zeer geheime organisatie zou zijn (CGVS, pg.7) en uw vader bijgevolg nooit iets heeft verteld over zijn werkzaamheden binnen deze organisatie. Het is echter merkwaardig dat uw vader wel over de folteringen zou hebben verteld die hij zou hebben geleden, zelfs zou gezegd hebben wie hem zou hebben gefolterd zonder enige verklaring te geven over zijn eigen aandeel in deze organisatie en de precieze redenen waarom hij in ongenade was gevallen. Nog merkwaardiger is het feit dat u hem hierover nooit zou hebben bevraagd, ondanks dat deze organisatie de dood van uw vader zou hebben bewerkstelligd. Er mag toch in alle redelijkheid worden aangenomen dat, eens uw vader zou hebben toegelicht dat hij bijna twee jaar lang was gevangen gezet en gefolterd, jullie binnen de familie toch spontaan vragen moeten hebben gesteld rond zijn politiek engagement en de reden voor zijn arrestatie. Dat hier op geen manier zou zijn naar gevraagd kan, gezien de door u geschetste omstandigheden, echt niet worden geloofd.*

U heeft bijgevolg geen enkele notie van de functie of activiteiten van uw vader binnen de partij. U heeft verder evenmin enige informatie over 'Al-Majlis Al-Tahwri' zelf. U weet enkel dat het een 'geheimzinnig soort van veiligheidsraad' was (CGVS, pg.10) en een afscheuring van Fatah (CGVS, pg.10), maar dit is bitter weinig, gelet op uw verklaring dat uw vader actief was voor deze organisatie. Te meer u stelt dat het uw bedoeling was de (mal)praktijken van deze organisatie aan de kaak te stellen en de folteraars van uw vader te laten vervolgen. Dat uw kennis over deze organisatie of wat u over de organisatie te weten bent gekomen dan uiterst miniem is, kan dan ook moeilijk worden begrepen. Er kan immers

worden gesteld dat, indien u de werkwijze van deze organisatie werkelijk aan de kaak wou stellen, u op zijn minst actief op zoek ging naar meer informatie hierover. Uw verklaring hiervoor is dat u niet durfde te vragen naar deze organisatie, daar u wist dat deze gevaarlijk was (CGVS, pg.10). Dient dan ook logischerwijze de vraag te worden gesteld waarom u niet durfde rond te vragen naar deze organisatie, maar u het wel aandurfde om deze publiekelijk aan de kaak te stellen. Het ene staat duidelijk haaks op het andere.

Daarenboven, ondanks het gegeven dat uw vader de namen van zijn folteraars bekend zou hebben gemaakt, zou u niet weten welke functie deze mannen hadden binnen de organisatie. Dat u hierover niet meer zou hebben gevraagd aan uw vader, uw bron bij uitstek, valt opnieuw niet te begrijpen. Zoals reeds eerder aangestipt mag worden verwacht dat, indien uw vader over zijn langdurige detentie zou hebben verteld, u van naaldje tot draadje zou proberen te weten te komen waarom dit gebeurde, door wiens toedoen dit gebeurde, waar dit gebeurde, welke de activiteiten waren van deze organisatie en van uw vader, etc. Dat u aan al deze feiten gewoonweg voorbij zou zijn gegaan, terwijl u tegelijkertijd wel actie wou ondernemen tegen de organisatie, kan niet als aannemelijk worden beschouwd. U zou zelfs niet hebben gevraagd waar uw vader gedurende twee jaar gevangen zou hebben gezeten (CGVS, pg. 8). Dat u, gezien de zwaarwegende feiten die uw vader zouden zijn overkomen, niet meer zou hebben aangedrongen om de ware toedracht van zijn problemen te weten te komen, doet vele vragen rijzen omtrent de waarachtigheid van uw relaas.

Opmerkelijk is het gegeven dat u zonder enige informatie - behalve dan het feit dat uw vader twee jaar werd vastgehouden en gefolterd - in het bezit, toch naar de 'Fatah' zou zijn gegaan om een zaak aan te spannen tegen 'Al- Majlis Al-Tahwri'. Maar nog opmerkelijker is de vaststelling dat u, nadat 'Fatah' het besluit had genomen om zich niet in deze zaak te mengen, toch besloot om de activiteiten en praktijken van 'Al- Majlis Al-Tahwri' publiekelijk aan de kaak te stellen door het organiseren van een betoging in het vluchtelingenkamp (CGVS, pg.10). Dit staat in schril contrast met het feit dat u geen informatie over deze organisatie durfde in te zamelen daar deze organisatie als 'gevaarlijk' stond aangeschreven. Het organiseren van een openlijke betoging achtte u blijkbaar niet gevaarlijk. Opnieuw kan worden verwacht dat u eerst meer moeite zou ondernemen om de ware toedracht van de feiten te weten te komen - waartoe u wel degelijk de middelen had - alvorens een zaak aan te spannen en publiekelijk beschuldigingen te uiten. Daarenboven verklaarde u dat er iedere dag betogingen werden georganiseerd waarin men betere leefomstandigheden in het kamp eiste (CGVS, pg.11). Het valt dan ook niet uit te sluiten dat de foto's waarin u te zien bent werden genomen tijdens één van deze demonstraties. Alleszins, uit de door u neergelegde foto's (waarop enkel de slogans "please respect my rights as human" en "yes for immigration to..." zichtbaar zijn) kan niet worden afgeleid dat u een openlijk offensief tegen 'Al- Majlis Al-Tahwri' bent aangegaan.

U geeft verder aan dat vooral u en uw oom H.(...) zich zouden hebben ingezet voor deze zaak (CGVS, pg. 9). Uw oom zou diegene zijn geweest die naar het volkscomité zou zijn gestapt (CGVS, pg.10) en vervolgens mee zou zijn gegaan om de zaak aan te kaarten bij de verantwoordelijke van 'Fatah', die hij persoonlijk zou kennen (CGVS, pg.9). Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat uw oom tot aan zijn overlijden - veroorzaakt door een ziekte - tot ongeveer twee maanden voor uw gehoor op het CGVS in het Al-Bedawi kamp is kunnen blijven en niet zou zijn lastiggevallen (CGVS, pg.12). Er zouden zich na de feiten die zich in september 2010 zouden hebben voorgedaan tot op heden - nl. drie en een half jaar later - geen nieuwe feiten meer hebben voorgedaan (CGVS, pg.12). Dat uw oom tot zijn overlijden in het kamp kon blijven, anders dan u, relativiseren op zijn minst de ernst van uw verklaarde vrees.

Bovengenoemde observaties maken dat u er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag en dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt door de Libanese autoriteiten of door een andere derde partij in het kamp te worden vervolgd en/of geïnterviewd.

De door u voorgelegde documenten kunnen deze appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw identiteitskaart, geboorteakte, kopie van uw UNRWA-registratie en een kopie van de identiteitskaart van uw oom Hassan bevestigen uw origine en identiteit. Wat de twee attesten van 'Fatah' betreft en het medisch rapport (voor vertaling zie CGVS, pg. 13) kan worden gesteld dat aan de authenticiteit van deze documenten enkel geloof kan worden gehecht indien deze gepaard gaan met geloofwaardige en overtuigende verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien geven deze documenten geen enkel begin van bewijs betreffende de problemen die u zou hebben gekend. Daarenboven blijkt dat op het document van 'Fatah' uit het Nahr Al-Bared kamp geen naam van een auteur, handtekening of datum staat. Wat het document van het Al-Bedawi kamp betreft, dient te worden opgemerkt dat er geen datum staat vermeld, wel de naam van de auteur maar zonder dat er staat vermeld wat de functie/rang/rol van deze persoon is. Het is daarenboven ook opmerkelijk dat 'Fatah' in laatst vermeld stuk zelf zou attesteren dat zij niet in staat zijn u te beschermen en hiermee hun eigen zwakke positie via een officieel document zouden toegeven. Wat het medisch attest van uw oom betreft, stelt dit dat hij op 6 januari 2011 door een kogel werd geraakt in de dij, maar geeft dit verder geen informatie betreffende de omstandigheden die hieraan ten grondslag lagen. (...)"

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om het geheel van deze motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en raken aan de kern van verzoekers relaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Immers, met het betoog in het verzoekschrift komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter uiten van blote beweringen, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het volharden in zijn vluchtmotieven, het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermog afbreuk te doen aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en die op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Het geheel van bovenstaande motieven blijft aldus onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.11. Wat de terugkeermogelijkheden betreft voor Palestijnen naar Libanon blijkt bovendien uit de COI Focus Libanon "*Terugkeermogelijkheden voor Palestijnen naar Libanon*" d.d. 12 september 2014, toegevoegd aan het administratief dossier, dat de Libanese overheid de terugkeer van Palestijnen niet verhinderen. De Libanese autoriteiten reiken reisdocumenten uit aan Palestijnen die bij de UNRWA en/of bij DAPR (Department of Palestinian Refugee Affairs) geregistreerd zijn. Daarenboven blijkt uit de verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen dat bij UNRWA-geregistreeerde vluchtelingen zonder problemen naar de mandaatgebieden kunnen terugkeren en dat zij recht hebben op een reisdocument dat 3 tot 5 jaar geldig is. Verder blijkt dat de Libanese ambassade in Brussel hieraan, los van een zekere administratieve inertie, zijn medewerking verleent. Alhoewel de procedure weliswaar enige tijd in beslag kan nemen, worden er immers geen noemenswaardige problemen ondervonden bij het bekomen van de vereiste reisdocumenten. Uit deze informatie blijkt voorts dat de Syrische vluchtelingencrisis en de restricties waaraan Palestijnse vluchtelingen uit Syrië worden onderworpen voor binnenkomst en verblijf op Libanees grondgebied geen invloed heeft op de procedures of toegang tot het grondgebied voor de in Libanon geregistreeerde Palestijnen.

De Raad stelt vast dat Cedoca de informatie vervat in de COI Focus van 12 september 2014 gebaseerd heeft op een zo ruim mogelijk aanbod aan zorgvuldig geselecteerde bronnen, die aan elkaar werden getoetst. Cedoca contacteerde zowel overheden als internationale organisaties, lokale ngo's, een academicus en een ervaringsdeskundige. Een overzicht van de geraadpleegde bronnen is opgenomen in de bibliografie achteraan het document. Verzoeker kon gebruik maken van zijn inzagerecht om kennis te nemen van de inhoud van deze informatie.

Vooralsnog zijn er aldus geen aanwijzingen dat de houding van de Libanese autoriteiten ten overstaan van de in Libanon geregistreeerde UNRWA-Palestijnen die vanuit Europa wensen terug te keren naar Libanon, gewijzigd is. Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker over een UNRWA-registratiekaart beschikt, alsook over een Palestijnse identiteitskaart. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar het mandaatgebied van de UNRWA. Verzoeker betwist dit gegeven overigens niet *in concreto* in het verzoekschrift.

2.12. Verder blijkt uit de informatie vervat in het administratief dossier (COI Focus "*Libanon: Leefomstandigheden in Palestijnse kampen*" van 29 januari 2014, *UNRWA Syria Crisis Response* januari-june 2013, *Syria Regional Crisis Response* juli-december 2013) alsook uit een recent rapport van UNRWA toegevoegd aan onderhavige verweernota (*Syria Regional Crisis Response* januari-december 2014, mid-year review), dat de UNRWA heden nog steeds bijstand levert in Libanon, en dat de UNRWA een strategisch plan heeft uitgewerkt om de impact van het Syrisch conflict, meer bepaald de instroom aan Palestijnse vluchtelingen die het Syrisch conflict ontvluchten, in de buurlanden te kunnen opvangen en dat UNRWA tot op heden actief fondsen verzamelt voor de financiering van bijkomende maatregelen die de UNRWA wenst te treffen in het licht van de impact van het Syrische conflict. Voor Libanon omvat dit plan onder meer humanitaire bijstand op het vlak van gezondheidszorg, onderwijs, psychosociale steun, bescherming, 'emergency cash' voor voedsel en huur, materiële bijstand. Uit de beschikbare informatie blijkt dat UNRWA heden nog steeds instaat voor de basisvoorzieningen in de vluchtelingenkampen te Libanon op het vlak van gezondheidszorg, voedsel, onderwijs, huisvesting, enz., en derhalve nog steeds in staat is om haar opdracht waarmee het belast is uit te voeren. Zo uit de beschikbare informatie blijkt dat de aandacht van de donoren verschoven is naar de Syrische crisis en dit onrechtstreeks een impact heeft gehad op de fondsen beschikbaar voor de reeds bestaande *emergency appeals* en andere activiteiten die gefinancierd worden door middel van de

vrijwillige bijdragen voor donoren, blijkt uit dezelfde informatie ook dat UNWRA niet hoeft te snoeien in haar dienstverlening naar Palestijnse vluchtelingen in Libanon toe teneinde noodhulp aan Palestijnse vluchtelingen uit Syrië te kunnen verschaffen (zie COI Focus *“Libanon: Leefomstandigheden in Palestijnse kampen”* van 29 januari 2014, p. 6 en p. 23). Er kan aldus geenszins gesteld worden dat UNWRA niet langer in staat zou zijn om bijstand te leveren, hetgeen door verzoeker evenmin wordt betwist.

In zoverre verzoeker aanvoert dat UNWRA in het vluchtelingenkamp geen persoonlijke bescherming biedt aan Palestijnen doch enkel humanitaire hulp biedt, benadrukt de Raad dat nergens uit de bewoordingen vervat in artikel 1D van de Vluchtelingenconventie kan worden afgeleid dat de “andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” niet alleen bijstand, maar ook bescherming dienen te bieden. De uitdrukking “bijstand of bescherming” dient te worden opgevat dat zij betrekking heeft op ofwel de bescherming die wordt verleend door “een van de andere organen of instellingen van de Verenigde Naties” dan het UNHCR, ofwel de bijstand die wordt verleend door “een van de andere organen of instellingen van de Verenigde Naties” dan het UNHCR. Indien een persoon thans van een of andere van deze instellingen ofwel de bescherming, ofwel de bijstand geniet is hij op grond van het eerste lid van artikel 1D uitgesloten van de vluchtelingenconventie. Het is dan het opgehouden van respectievelijk deze bijstand of deze bescherming dat de toepassing van artikel 1D, tweede lid van de vluchtelingenconventie met zich meebrengt.

Dat de in artikel 1D vervatte dichotomie bijstand-bescherming geenszins bestempeld kan worden als een aanwijzing dat enkel die organen van de Verenigde Naties die een beschermingsmandaat hebben onder het toepassingsgebied van artikel 1D van de Vluchtelingenconventie ressorteren blijkt voorts uit paragraaf 142 van de UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status van december 2011. Hierin wordt gestipuleerd: *“Exclusion under this clause applies to any person who is in receipt of protection or assistance from organs or agencies of the United Nations, other than the United Nations High Commissioner for Refugees. Such protection or assistance was previously given by the former United Nations Korean reconstruction Agency (UNKRA) and is currently given by the United Nations relief and Works Agency For Palestine Refugees in the Near East (UNRWA) There could be other similar situations in the future”*. Ook al is de UNRWA in beginsel dus niet belast is met het beschermen van de rechten, eigendommen en belangen van de Palestina Vluchtelingen, toch staat het buiten kijf dat de in 1949 opgerichte United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East één van de in artikel 1D van de Vluchtelingenconventie vervatte “andere organen en instellingen van de Verenigde Naties dan UNHCR” is. Verzoeker dient derhalve aan te tonen dat hij zich persoonlijk niet langer op de bijstand van de UNRWA zouden kunnen beroepen, waar hij in gebreke blijft.

2.13. Zo uit de beschikbare informatie voorts blijkt dat de influx van Syrische vluchtelingen een impact heeft op het leven in Libanon in het algemeen en in de vluchtelingenkampen – waar de algemene situatie en de leefomstandigheden erbarmelijk kunnen zijn – in het bijzonder, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze in de bestreden beslissing benadrukt dat niet elke persoon woonachtig in de vluchtelingenkampen te Libanon in precaire omstandigheden leeft – hetgeen ook blijkt uit het rapport van de Danish Immigration Service’s fact finding mission to Beirut, Lebanon getiteld *“Stateless Palestinian Refugees in Lebanon – Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process”* van oktober 2014 –, waardoor verzoeker niet kan volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in de vluchtelingenkampen te Libanon, maar hij concreet aannemelijk dient te maken dat hij bij terugkeer naar zijn land van gewoonlijk verblijf een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet loopt. Uit verzoekers eigen verklaringen blijkt evenwel dat zijn individuele situatie naar omstandigheden behoorlijk is. Zo wordt hieromtrent in de bestreden beslissing correct gesteld als volgt: *“Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit problemen heeft gekend met de Libanese autoriteiten (CGVS, pg.14). In casu blijkt voorts dat u school heeft gelopen, tot het vierde middelbaar (CGVS, pg.6). U verklaart dat u op socio-economisch niet meer werd onderhouden door UNRWA - enkel medische noden werden door UNRWA gedekt - aangezien u de volwassen leeftijd had bereikt, maar u stelt tegelijkertijd wel dat u desondanks in uw onderhoud kon voorzien tot 2007 aangezien u werk had (CGVS, pg.3). Toen u naar het Al-Bedawi kamp verhuisde, zou u onderdak hebben gevonden bij uw zus, wiens echtgenoot volgens u als eigenaar van een meubelwinkel niet slecht verdiend (CGVS, pg.3). Uw twee broers wonende in Beirut werken respectievelijk in een bakkerij en de andere in de bouwsector. Uw broer wonende in Nahr Al-Bared bezit zijn eigen huis en werkt in een firma voor elektrische apparaten in Tripoli (CGVS, pg.4). U beschikt aldus over de familiale omkadering om in het*

kamp onderdak te hebben en in uw levensonderhoud te voorzien. Bovendien beschikte uw familie (in casu uw zus en schoonbroer) wel over de nodige fondsen om uw reis naar België te bekostigen. Deze reis bedroeg 5.000 dollar, een aanzienlijk bedrag naar Libanese normen (CGVS, pg.5)."

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat nergens uit verzoekers verklaringen kan worden afgeleid dat er in zijn hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat hij zijn land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten en dat verzoeker geen concrete elementen aanbracht waaruit zou blijken dat de algemene situatie in het vluchtelingenkamp van dien aard is dat hij in geval van terugkeer naar Libanon persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt zodat niet kan worden aangenomen dat hij in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen in geval van terugkeer naar het kamp waar hij verbleef.

Verzoeker betwist deze overwegingen niet, noch brengt hij op zijn persoon betrokken feiten aan die de beoordeling door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in een andere daglicht kunnen stellen.

2.14. Wat betreft de actuele veiligheidssituatie in Libanon in het algemeen en de actuele situatie van Palestijnse vluchtelingen in de Libanese vluchtelingenkampen in het bijzonder, blijkt uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon "*De actuele veiligheidssituatie in Libanon*" dd. 25 april 2014 en de aan de Raad op 3 maart 2015 overgemaakte update COI Focus Libanon "*De veiligheidssituatie in Libanon*" dd. 7 november 2014) dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De gevolgen van Hezbollah's betrokkenheid in de Syrische burgeroorlog lieten zich snel voelen in Libanon. Het geweld dat Libanon heden kenmerkt, neemt er de vorm aan van autobommen, politiek moorden en grensgeweld en is hoofdzakelijk geconcentreerd in de gevestigde frontlinies in Tripoli, de grensstreek met Syrië en de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Verder blijkt dat vooral de eerste helft van 2014 gekenmerkt werd door een sterke toename van autobommen waarbij de meerderheid van de slachtoffers burgers waren. Het gros van deze aanslagen is toe te schrijven aan soennitische extremistische groeperingen die Hezbollah of haar sjiiitische achterban als doelwit hebben. Hierbij worden vooral de zuidelijke buitenwijken van Beirut gevisieerd. In de tweede helft van 2014 namen dit soort aanslagen, mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen, af. Jihadistische groeperingen richten hun pijlen voorts in toenemende mate op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Zo vinden er gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat al-Nusra, en het Libanese leger in de regio's Tripoli, Bekaa en Akkar. Bij dit soort aanvallen op militaire controleposten of patrouilles vallen evenwel weinig burgerslachtoffers. Wel vonden in augustus en oktober 2014 drie grootschalige en langdurige gewapende confrontaties plaats waarbij tientallen burgerslachtoffers vielen. In de grensregio met Syrië concentreert het geweld zich hoofdzakelijk in de Bekaa-vallei (Hermel, Arsal, Baalbek) en Akkar. Syrische rebellengroepen voeren er raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voert op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. Ook bij het toenemend sektarisch geweld in de grensregio's vallen de slachtoffers vooral onder de strijdende partijen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er in de eerste helft van 2014 in de stad Tripoli gewelddadige confrontaties plaatsvonden tussen soennitische milities uit de wijk Bab al-Tabbaneh en de Alawitische strijders uit de wijk Jabal Mohsen. Omdat het geweld plaatsvond in dichtbevolkte woonwijken vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren. Sinds april 2014 is er evenwel een militair veiligheidsplan van kracht in Tripoli, de Bekaa en de Akkar-regio. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen en de ontplooiing van het leger vindt sinds april 2014 geen sektarisch geweld meer plaats tussen de Alawitische en soennitische milities in Tripoli. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Wel vonden er in 2014 voor het eerst sinds 2006 kleine vergeldingsacties plaats langs beide zijden. Ook in de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen ondanks de toenemende invloed van salafistische groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost

van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuen.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij hoofdzakelijk in de grenszone in het oosten en het noorden van Libanon ook burgerslachtoffers zijn gevallen ten gevolge van invallen en raketaanvallen vanwege Syrische rebelligroeperingen en aanvallen vanwege het Syrische leger en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Libanon sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Met de argumentatie dat er actueel in Libanon geen sprake kan zijn van een "veilige situatie", dat de situatie in de vluchtelingenkampen snel kan verslechteren en de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, dat de laatste maanden verschillende aanslagen met bomauto's zouden hebben plaatsgevonden in Libanon, Beiroet, Tripoli en Hermel, dat het staakt-het-vuren sinds april 2014 niet verhindert dat gewapende incidenten doorgaan in 2014 en dat op 25 oktober 2014 in het stadscentrum van Tripoli en omstreken zware confrontaties plaatsvonden tussen het Libanese leger en milities die aanleunen bij ISIS en Al Nusra, waarbij méér dan 40 dodelijke slachtoffers vielen en de verwijzing naar het reisadvies voor Libanon, brengt verzoeker geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De Raad benadrukt in dit verband dat een reisadvies slechts gericht is aan Belgische onderdanen die van plan zijn om naar Libanon te reizen doch geenszins een leidraad vormt voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen. Niettegenstaande uit het reisadvies blijkt dat er nog steeds bomaanslagen en gevechten plaatsvinden in Libanon, een gegeven dat door het Commissariaat-generaal, noch door de Raad wordt betwist, kan uit het reisadvies bovendien geenszins blijken dat er in Libanon actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad wijst er te dezen op dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat. Daar verzoeker aldus geen concrete elementen aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de evaluatie van de veiligheidssituatie in Libanon gemaakt door de commissaris-generaal, wordt diens analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat niet kan worden ingezien waarom verzoeker van mening is dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de actuele situatie in Tripoli en omstreken verder grondig dient te onderzoeken, nu verzoeker afkomstig is van het vluchtelingenkamp Al Beddawi.

2.15. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.16. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat wordt verzoeker conform artikel 1D van de Vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de vreemdelingenwet uitgesloten van de

vluchtelingenstatus. Verzoeker toont voorts niet aan dat de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake de subsidiaire beschermingsstatus op hem van toepassing zijn.

2.17. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift "ter indiening van een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing" vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal uiteraard niet schorsen.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS